

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

SRPEN 2017*** ROČNÍK XVIII.*** ČÍSLO 8

Citát inspirující:

Mám takový způsob psaní, že si román musím nejprve napsat
celý v hlavě. Ota Filip

ILONA PLUHAŘOVÁ

V pokojíčku

**Na polici sedí ptáček,
po koberci spěchá vláček,
na kolejích houká, hledá,
nádražíčko z tvého lega.**

**Houká, volá tvoje hračky,
komínkem svým šimrá mráčky.
„Pojďte všichni, pojd'te hned,
pojedeme na výlet.“**

KOPIDLENSKÉ LISTY

V druhém letošním čísle Kopidlenských listů byl přetištěn můj rozhovor s MUDr. Janem Cimickým z ČAJe číslo 125 (únor 2017), což mě potěšilo.

Ale ještě více mě překvapila kvalita a především obsah Kopidlenských listů. Celé číslo s barevnými fotografiemi a řada zajímavých článků, pro mě možná okořeněných tím, že jsem do Mlýnce u Kopidlna jezdil jako dítě za mamčinou sestrou.

Nakonec na jedné fotce jsem poznal sestřenici, když hrála princeznu na dětském dnu.

Kopidlno má pro mě zvláštní příchut', je pro mě spíše městečkem průjezdním při cestách do Prahy a zpět. Vždycky se dívám, kde měla krámek moje druhá sestřenice Věra Plocarová. Na náměstí pozoruji cvrkot a vzpomínám na běhy 17.listopadu, které se právě ve zdejším parku konaly. Vždycky si říkám, že si jednou musím udělat čas a vystoupit, abych zdejší kraj poznal blíže.

Takhle se musím spokojit aspoň se zpravodajem, nakonec věcně přibližuje veškeré dění, zabrousí do minulosti. Tak třeba právě z tohoto čísla: *„Výběr z Kopidlenských listů č. 2/2017. Nyní nejviditelnější investiční akcí v Kopidlně je rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova, proto je v tradičním úvodním článku starostky na prvním místě. Zmíněny jsou komplikace způsobené přeložkami telefonních kabelů a plynových přípojek a uzavření lávky přes Mrlinu z bezpečnostních důvodů; dobrou zprávou je získání dotace 1 milion korun od Královéhradeckého kraje.“*

V redakci pracují moji kamarádi Olda Suchoradský a Ilona Pluhařová, vlastně hlavně Martin Žantovský (výkonný redaktor), bez jehož korekcí by listy nemohly být. Určitě si „Kopidlenské listy“ občas prolistujte, třeba na internetu – viz <http://www.kopidlno.cz/kopidlenske-listy-ctvrtletnik-pro-kopidlensko/ds-7004> (mají trošku zpoždění). Stojí to za to.

A já, když listuji novým číslem, ještě vonícím tiskařskou barvou, si říkám, že jednou opravdu vystoupím na kopidlenském náměstí ...

Václav

VÍTE, ŽE ...

- V „Kopidlenských listech“ (číslo 2/2017, červen 2017) vyšel přetištěný rozhovor z ČAJe č.125 s MUDr.Janem Cimickým.

-V bulletinu „Od Ještěda k Troskám“ (číslo 2/2017, červen 2017) najdete mimo jiné článek Josefa Jindry o knize básníka Josefa Brože „Třetí Dotýkání krásy Josefa Brože“, dále potom příspěvek „Vzpomínka na Ivana Šolce při příležitosti jeho nedožitých devadesáti let (Jindra společně s Michalem Košeljou) a článek „Ivan Šolc – ale ne jako známý vědec.“

Václav

AKCE KNIHOVNY VÁCLAVA ČTVRTKA V SRPNU

Pondělí 7. srpna od 10.00 hodin v Zahradě poznání
RUMCAJSOVA ČÍTÁRNA | Relaxační čtení v Zahradě poznání.
Vhodné i pro malé děti a jejich maminky.

Pondělí 14. srpna od 9.45 hodin v dětském oddělení
RUMCAJSOVA LITERÁRNÍ DÍLNA PRO MALÉ
SPISOVATELE | Dílna tvůrčího psaní, vhodné pro děti od 9 let.

Pondělí 21. srpna od 10.00 hodin v Zahradě poznání
RUMCAJSOVO ZÁLOŽKOVÁNÍ | Výtvarná dílna pro děti.
Vhodné pro budoucí prvňáčky a malé čtenáře.

Pondělí 28. srpna od 10.00 hodin v Zahradě poznání
ZVÍŘÁTKA DO ŘÁHOLCE | Výtvarná dílna pro děti, výroba
zvířátek z papírových ruliček. Vhodné pro děti od 7 let.

ČAJ 131 – MONIKA HOJNÁ A DANA ŠIMKOVÁ

Půlka prázdnin je za námi, ale to neznamená, že není pořád dost času na cestování, poznávání krás nejen naší země. Možná Vás navnadí i rozhovor s autorkou Danou Šimkovou z Křenovic u Slavkova. Dá se o ní říci, že je cestovatelkou v pravém slova smyslu, kromě toho stihne mnoho dalších věcí, třeba psaní knížek. „Měli byste mě vidět, jak skáču radostí, když přijedu do Českého středohoří a vidím jeden sopečný kužel vedle druhého, nebo když někde objevím mně neznámou jeskyni,“ přiznává Dana Šimková, mimochodem by se ráda potopila k vraku Titaniku, takže shání sponzora nebo svobodného milionáře.

Hostem srpnového ČAJe je autorka pocházející z našeho kraje, momentálně pendlující mezi Opočnem a Prahou, Monika Hojná. Znáám ji spíše jako básnířku, ale píše i prózu, o čemž vás přesvědčí svými kratšími příspěvky „Chci vám povědět o člověku“ a „Teď.“ A připadala i ukázky z básnické tvorby.

Po uzávěrce Řehečské slepice došly příspěvky Věry Vaňurové z Prahy. Líbily se mi, zvláště ten poetický („Akrostichy“), ale i prozaický („Jak dlouhá je cesta k cíli?.....aneb není šiml jako šiml“), takže jsem je rád uveřejnil.

Domácí autory zastupuje starší povídka Zlaty Zákoutské „Pomoc v pravou chvíli“, nakonec s Danou Šimkovou jsme navštívili jeskyně a v povídce s dramatickým průběhem se do Javořícké jeskyně vrátíme.

Václav

DEN POEZIE 2017

19. ročník festivalu Den poezie – Labyrint světa

12. – 26. listopadu 2017

Milí přátelé,

jak jsme Vás již informovali, letošní roční festivalu Den poezie ponese název Labyrint světa a budeme moc rádi, pokud se svým pořadem k festivalu opět připojíte.

K registraci nového pořadu je třeba, podobně jako minulý rok, se nejdříve přihlásit do systému na stránkách www.denpoezie.cz .

Vzhledem k tomu, že od minulého ročníku uplynul rok, je možné, že jste někteří své heslo zapoměli. Pokud budete mít jakékoli potíže s přihlášením se, prosím napište na tento email a rádi Vám nastavíme heslo nové.

Díky a srdečně Vás za všechny ze Dne poezie zdravím

Martin Zborník

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Jana JIRÁSKOVÁ – ZBLÁZNILA SES?

Vydalo Nakladatelství Paseka v roce 2016

Jana Franče Jirásková patří mezi nám velmi známé autorky, neboť se účastnila například Jičínského poetického jara. Známe i její předchozí knížky „Kanička pošmodrchaná“ či „Paranoidní pijavice.“

Janin osobitý způsob psaní vychází z jejich osobních prožitků, takže i tentokrát v její nové knize „Zbláznila ses?“ je hlavní hrdinkou žena po čtyřicítce, má již čtyři děti, nejstarší dcera dokonce začíná žít svůj vlastní život ve vztahu, zatímco hlavní hrdinka je těhotná s partnerem o jedenáct let mladším. A prožívá všední dny, starosti s dětmi, ale i krize ve vztahu. Zároveň se těžce vyrovnává s problémovým vzájemným nepochopením se svou matkou.

Knih je psána deníkovým záznamem, mezi jednotlivé každodenní zápisy, vstupují i sny hlavní hrdinky, kde se mísí vzpomínky z dětství, vztahy s matkou, ale i problémy, přinášející její nový vztah. Hlavní hrdinka není jen obyčejná matka, ke svým dětem přistupuje jako k mladším kamarádům. Děti zároveň žijí svůj život, různě se sžívají s novým partnerem. Dále v knize vystupují i další kamarádky, jejichž vztahy nejsou ideální, prochází krizemi a hledají nové lásky. Třeba jedna z kamarádek řeší problematiku interrupce. Zatímco hlavní hrdinka bojuje o nový život, podstupuje genetická

vyšetření a občas i pochybuje, jestli je její rozhodnutí správně.

Líbí se mi, jak autorka pojmenovává osoby v knize, např. „Nejstarší dcera, Prostřední dcera,“ atd.

Myslím si, že knihu nejlépe charakterizuje krátký úryvek (viz str. 136-137): „Co je to za matku? Zní mi dál hlavou, televizi přestávám vnímat. Co je to za matky, které podporují ve svých dcerách mindráky, choděj rády bosy, chutná jim gin, vymalujou dětem pokojík narůžovo, kupujou boty v sekáčích, přeháněj to s líčením, zavíraj děti za trest do komory, boje se chlapů, tancujou na stole, namáčeješ ovesný vločky do mlíka, trávěj veškerejš čas na internetu, nemaj na chleba, smějous se nahlas v kině, dranděj na mopedu, stříhaj dětem vlasy na blbečka, lžou svejšm šéfům, pletou svetry, ráčkujou, používaj aromatický aviváže, cejtěj se bejt odstrčený a opomíjený, svítěj zbytečně, maj blbě utřenejš prach, zbožňujou západy slunce, cvičeješ Pilates, připálejš i polívku, nemíchejš se do politiky, přejídatejš se na noc, nadávaj na školskejš systém, nesnášejš svojš tchýni, neumějš udržet tajemství, litujou, že jim život protekl mezi prsty, plejou zahrádky ... Atak dál. Nekonečnejš výčet, protože matky maj miliony různějš úchylek.

„Protože matky jsou, do prdele, taky jen lidi,“ ujede mi.“

Knihaj Jany Jiráskové představuje současný pohled žensy na dnešní svěť, pravdivě, bez příkras, ale s nadějš na lásku a dítě (viz str. 173): „Nejen kvůliš vzpomínkám, ale i díky vědomí, že tohle všechno si můžu prožít ještě jednou s tím maličkým a s Filipem. První koupání, první zoubek, slovo, krůčky, jízda na kolotoči, obrázek sluníčka, cesta vlakem, hrad z písku, zmrzlina rozteklá po bříše.“

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Zdeněk DROZDA : KOSÍ HNÍZDO
Vydalo nakladatelství Torst v roce 2016

Na knížku mě upozornil Oldřich Suchoradský, neboť mu vzpomínání autora na dětství tak trochu připomnělo mého „Františka“, ale tady jde sice o vzpomínkovou prózu na dětství, ale

autora o generaci staršího.

Zdeněk Drozda již nežije (1942 – 1994), ale v knize „Kosí hnízdo“ podává svědectví o životě od konce 2.světové války, kde zaznamenává svoje první dětské vzpomínky, až do druhé poloviny 50. let 20. století, kdy jde hlavní hrdina do učení.

A musím napsat, že vypravěč zažívá všechno možné, ale rozhodně jeho život nelze nazvat šťastným dětstvím. Jednak je tu válka, potom těžké poválečné období, ale především neuspořádaný rodinný život, rodiče se rozvedou, on se protlouká životem, jak to jde, matka porodí nemanželské dítě, sestřičku Martu. Starší bratr Karel mladšího bratra terorizuje, nakonec skončí ve vězení při pokusu o překročení státní hranice a po autonehodě dokonce v psychiatrické léčebně. Zdeněk se stará o své mladší sestřičky (Evu a Martu), prožívá svá školní dobrodružství, vnímá postavičky v okolí bydliště a postupně vyspívá do pekařského učně, kdy doufá, že konečně bude mít dost jídla, dost peněz, aby se vyrovnal svým vrstevníkům.

Přes všechny peripetie najdeme v knížce celou řadu humorných momentů, třeba při křtu mladší sestry Evy – viz str. 28: „... farář pak řekl, křtím tě, dcero, jménem Eva, ve jménu otce i syna, i ducha svatého, amen. Tak jsem mu řekl, že měl říct ve jménu otce a dvou synů, protože mám bráchu.“

Krásně napsaná je vzpomínka na učitelku Erbenovou, která formovala malého hrdinu. Viz str. 81: „Kolik trpělivosti a lásky musí mít taková učitelka, a to všechno jen proto, aby někdo napsal, že za všechno vděčí knize. Ne knize, ale kantorovi, učiteli s velkým U, na kterého často zapomeneme.“

Knih je ukázkou dětského „mudrlanství“, jak dítě v těžkých podmínkách nerezignuje, ale prochází s většími či menšími problémy školou života.

Knih byla zdramatizována a uvedena ve Vršovickém divadle pod názvem „Vršovice jsou zlatý, řek tatínek.“

Václav

Milí přátelé!

Dnes v pátek 7.července 2017, ve 12:48 hodin, se nám narodila naše princezna Eliška. Váží 3650 g, měří 52 cm.

Šťastná maminka Ilona Pluhařová

P.S: Elišce a Iloně blahopřejeme a přejeme hodně zdraví!

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 18. Číslo 8 srpen 2017.

(5.srpna 2017)

www.ikobra.cz